

Trpín a Hlásnice

oficiální obecní zpravodaj

září 2017

číslo 3

ročník III.

www.trpin.cz

Vážení občané,

svatováclavská pouť je před námi, což je neklamné znamení, že je přede dveřmi podzim.

V letošních dvou vydáních jsme vás celkem podrobně seznámili s plány na letošní rok i s tím, co už bylo hotovo do pololetí. Nyní bych se ohlédl do období prázdnin a také vás informoval o tom, co nás ještě čeká do konce roku.

Významným rozvojovým dokumentem je nový Územní plán, na kterém se pracuje od loňského roku. V srpnu bylo závěrečné veřejné projednání návrhu ÚP, na kterém byly vzneseny námítky vlastníků pozemků proti budoucímu využití dvou lokalit. Námítky budou zapracovány do nového návrhu a po vyjádření dotčených orgánů a institucí bude nové projednání, o kterém předpokládáme, že bude poslední. Posléze může být dokument schválen. Na realizaci ÚP jsme obdrželi od Pardubického kraje dotaci 150 tis. Kč.

Už rok vedeme jednání s Českou poštou o budoucnosti pobočky v Trpíně. Po zralé úvaze zastupitelstvo rozhodlo o tom, že nebudeme čekat, až si poštu pronajme někdo, kdo ji brzy opustí, a pobočka zanikne. V říjnu uzavřeme s ČP smlouvu o provozování v programu POŠTA PARTNER a od 1.2.2018 bude pobočku provozovat obec.

Projekce nové lokality pro RD „Za školkou“ bude dokončena asi do konce října, dále bude následovat územní a stavební řízení. Zájemců už máme 10 a všichni na schůzce potvrdili, že jejich zájem o parcely trvá a že zde hodlají stavět. Předpokládáme, že počátkem příštího roku budeme moci zahájit prodej parcel. Získané prostředky budou vynaloženy na zřízení technické infrastruktury.

Do konce září se dokončí druhá etapa opravy hřbitovni zdi, a to konkrétně oplechováním obvodové zdi. Po skončení opravy kostela ještě budou v rámci tohoto projektu zrenovovány přístupové schody na hřbitov a zadní vstupní branka. Dílo bylo podpořeno částkou 100 tis. Kč z Programu obnovy Pardubického kraje. Svoje místo ve výklenku už má připravena socha sv. Jana Nepomuckého, která se tam po létech zase vrátí. Proti poškození a krádeži budou provedena nezbytná opatření.

V MŠ byla provedena kompletní rekonstrukce kuchyně. Dosavadní stav už neumožňoval kvalitní přípravu stravy jak po stránce technické, tak i hygienické.

V kulturním domě jsou vyměněna okna, což má význam nejen estetický, ale především v úspoře na vytápění.

V Hlásnici bylo vyměněno 80 m původního železného vodovodního potrubí za plastové a provedeno několik technických úprav na vedení i na přípojkách. Pokud se kvalita vody stabilizuje, budou počátkem října provedeny odečty vodoměrů a stanovena výše vodného.

Přes všechny nesnáze, které rozběh nového vrtu provázejí, je zřejmé, že by v letošním roce a určitě i v budoucnosti původní prameniště Hlásnice nestačilo.

Počátkem srpna byly zahájeny stavební práce na klubovně v Hlásnici, na místě původní hasičské zbrojnice. Stavba bude předána k užívání do konce letošního roku, v závislosti na připojení elektřiny.

Za zmínku také stojí čistota a vysekané obecní plochy, za což patří našim zaměstnancům poděkování.

Vážení čtenáři našeho čtvrtletníku, přeji vám příjemnou pohodu a hodně zdraví do podzimních měsíců.

Miloslav Tocháček, starosta

Sto let od narození Václava Víta Marečka

V úterý 4. září 1917 se Janu a Marii Marečkovým z Trpína narodil syn Václav, jako třetí z budoucích deseti dětí. Statku tehdy náleželo čp. 46, dnes čp. 45. O jedenáct let později přišel do vsi augustinián P. Alfons Mittnacht, aby nabral talentované mladé chlapce do konviktu (internátu) v Praze u sv. Tomáše na Malé Straně, kde by se jim dostalo kvalitní výchovy i vzdělání. Po doporučení od bysterského faráře byl malý Václav na žádost svou a svých rodičů přijat. Od placení školného v akademickém gymnáziu byl s ohledem na počet sourozenců osvobozen. V jedenácti letech se mu Prahou otvíral svět, který znal jen z dějepisu a obrázků. Domů do Trpína jezdil o vánočních a letních prázdninách.

Po složení maturitní zkoušky v roce 1936 se Václav Mareček rozhodl vstoupit do noviciátu (příprava na řeholní život) řádu augustiniánů a začal studovat teologii na Katolické teologické fakultě Univerzity Karlovy. O rok později na svůj svátek složil řádové sliby a přijal jméno Vít. Dne 20. 10. 1940 byl vysvěcen na kněze. Došlo k tomu předčasně, i když mu ještě nebylo 25 let, protože několik německých augustiniánů bylo z Prahy vyhoštěno a jako nepřítel Říše byl zatčen spolubratr P. Augustin Schubert, který se ještě v červenci téhož roku upracoval k smrti v koncentračním táboře v Dachau.

V těch dobách on sám a jeho rodina věděli, že ho nečká lehká služba; jejich obavy vysvílaly z dopisů, které si posílali. Primice se konala v rodném Trpíně v kostele sv. Václava. Stále ještě zbývalo dokončit studia, ovšem mezitím byla výuka po zavření vysokých škol nacisty převedena do Břežan. Rok po promoci, v roce 1942, byl klášter vyklizen a v Praze zůstali pouze dva bratři, starající se o farnost. Přebývat mohli na bývalé faře u sv. Mikuláše na sousedním Malostranském náměstí. Během války měl P. Vít na starosti chlapce z konviktu, což mu zabíralo mnoho času. Jeden z tehdejších studentů na něj vzpomíná takto: „V sobotu jsme pod jeho dozorem chodili do veřejných lázní na Klárově tělesně se očistit a zaplavat si. Vůbec nás doprovázel na všech delších cestách mimo klášter. Třeba vzpomínám na pěší pouť do Staré Boleslavi. Byla válečná doba a také potíže se stravováním. On nám přesto koupil cestou nějaké sušenky a ovoce, maje na mysli naše hladové krky. Byl vždy s námi a nenápadným připojením se k nám a navázáním hovoru se nás snažil uvádět do křesťanských ideálů tak nevtíravým způsobem, že jsme to ani nepostřehli. Osobním jednáním byl milý, nevtíravý, že ho měli všichni rádi.“ V květnu 1945 doma tragicky zemřela jeho sestra Františka.

Po skončení války obnovovala zdecimovaná řádová komunita činnost i v kláštěrech v pohraničí. P. Mareček byl po odsunu německých řeholníků poslán na výpomoc do České Lípy. Snaha byla ztížena v roce 1948 a náhle ukončena v roce 1950. Řeholníci a řádové sestry byli v rámci tzv. akce „K“ nejprve soustředěni do velkých sběrných center, pak různě tříděni a posíláni na práci. P. Vít vzpomíná: „Tehdy

spadla klec. Čtvrtého května v noci nás odvezli do Oseka u Duchcova. Začali nás třídit a na podzim ti mladí, kteří neměli vojnu za sebou, nastoupili rovnou k praporům PTP, jak to ostatně zakusili i mnozí laici označení jako „nespolehliví“. Se zbytky různých řádů jsme se pod státní péči dočkali konce jara 1955. Z Oseka nás poslali [vykonávat zemědělské a lesní práce] do kláštera v Králíkách. Pak jsme dělali ve fabrice. Odtud vedla pro nás cesta do poloviční svobody přes nějakou manuální práci podle vlastního výběru. Se skupinkou pěti kněží jsme strávili jako lesní dělníci 13 let v lesním závodu Bílovec v polesí Hrabyně. Už byly unaveny nejen oběti, ty snad duchovně méně, ale i jejich bdělí strážcové. Pomalu jsme se vraceli ke své práci – jen tolerováni – přes pohraniční farnosti nebo službu v charitních ústavech.“ Tak došlo k návratu k povolání. Nejprve vypomáhal v pohraničí a v předjaří roku 1969 se na žádost biskupa Františka Tomáška vrátil ke sv. Tomáši na Malou Stranu. Zde byly v předešlém nadějném roce položeny dobré základy, takže když nastala tzv. normalizace, převládalo dále jarní počasí. „Mimoto jsme si přinesli zkušenost ověřenou v přírodě, že totiž lze žít a pracovat i za extrémních vnějších podmínek a podle toho přizpůsobit svou činnost a počítat nejen se svými silami.“ Na práci v Bílovcu prý vzpomínal celkem kladně; byl rád, že mohl pracovat v lese a ne v dolech jako jiní. Po návratu do Prahy začal pracovat na obnově kostela a dokonce i přes silné protesty znovu zavěsil zvony. Kvůli jeho přesnosti a smyslu pro povinnost byl nazván pražskou legendou, podle které bylo možno si řídit hodinky.

V roce 1981 byl zvolen provinciálem (nejvyšším představeným) augustiniánů v Československu. V osmdesátých letech se také podílel na tajném svěcení kněží ve Východním Německu. Tamější kardinál Joachim Meisner dostal pokyn od Jana Pavla II. ke svěcení kněží pro Československo. V Praze byli tři kněží, kteří se tu a tam, jakoby náhodou setkávali s Meisnerem, který také tu a tam si jako velký milovník umění zajel na návštěvu Prahy. Jedním z těchto tří kněží byl P. Mareček. Oporou k této nebezpečné činnosti mu mohla být i korespondence s kardinálem Františkem Tomáškem.

Po revoluci obnovil P. Mareček třetí řád sv. Augustina (společnosti laiků přidružených k řádu) a pravděpodobně vzhledem ke svému věku se v domovském klášteře stal výpomocným duchovním. Ani v posledních letech svého života nezhálel. Každý den v 11.15 sloužil mši svatou a poté četní kající využívali jeho služby ve zpovědnici, takže měl stěží čas dostavit se na oběd. Kdosi ho nazval zpovědníkem Prahy. Pravidelně se k němu prý chodil zpovídat např. herec Josef Kemr. Odpoledne bylo většinou zasvěceno intelektuální práci – překladům a bádání. Později odpoledne v sakristii vyučoval náboženství, latinu, němčinu, klasickou řečtinu nebo gregoriánský chorál.

Bylo mu dokonce nabídnuto sloužit mši se Svatým Otcem, ale jak bylo jeho skromností a smyslem pro povinnost zapříčiněno, odpověděl: „*Jel bych rád, ale je tady toho tolik na práci.*“ Mezi tím, co měl na práci, bylo například řízení překladu Řehole pro komunitu. Nebylo prý snadné vymyslet pro něj dárek, který by obratem nedal dál, nýbrž si skutečně užil.

V předvečer Zeleného čtvrtku 7. dubna 2004 zahalil malostranský klášter smutek. P. Mareček zemřel ve svých nedožitých 87 letech. Jeho ostatky byly uloženy do augustiniánského hrobu na Olšanských hřbitovech v Praze. Jako památku na něj a dar rodné obci nechali spolubratři na náklady řádu zrestaurovat kříž s ukřížovaným Kristem v trpínském kostele. Také kalich, se kterým dnes P. Matras v trpínském kostele slouží, je dar P. Marečka.

Nezbývá, než vzpomínat. Líbí se mi slova Aleny Švejdové, kterou na prahu dospělosti tajně přivedl ke křtu. „*Nikdy s odpovědí nespíchal. Až v posledních pár letech, po mých neodbytných otázkách, vyprávěl o svém životě. Vždycky se pak omlouval, že mluví o sobě. Ale také se rád smál. Tak často jsme se i mezi slzami smáli a starosti odpadávaly jako směšná papírová závaží.*“

Osobně mi utkvěla vzpomínka na návštěvu u něj v klášteře, kdy jsem po pozdravech z domoviny položila otázku: „*Jakpak se Vám daří, strýčku?*“ a dostala jsem odpověď s úsměvem: „*To víš, starý dřevo už jenom hnije.*“ A pak s trochu lišáckým pobavením sledoval, že ve svých sotva dvaceti letech zmateně nevím, jak reagovat.

Alena Švejdová dodává: „*Byl statečný za války, byl statečný v komunismu, byl moudrý po revoluci.*“ Sám otec Mareček na svůj život vzpomínal následovně: „*To byla napřed válka, ať si každý vzpomene na to, co prožíval, no a my jsme to každý prožívali spolu s těmi lidmi. Pak těch necelých pět let mezi válkou a padesátým rokem, poté poměrně dost razantní postup proti církvi a proti všem intelektuálům, katolíkům a všem čestným lidem. Kdo se nechtěl ohnout, tak dostal.*“ A jak vzpomíná na komunismus? „*To už je historie. Na to se radši nevzpomíná... Je to v evangeliu. Každý den má svoje trápení. Jsme rádi, že to skončilo....*“

Podle rozpracovaného textu Václava Šustry: *Augustinián ve 20. století zpracovala s jeho souhlasem Veronika Tichá*

Příběh opravy trpínského kostela - od začátku...

Podněty na opravu fasády kostela sv. Václava v Trpíně se objevovaly již několik let. Po odstranění vzrostlých stromů v okolí hřbitova vynikl neutěšený vzhled dominanty obce ještě více. Kvůli obavám z finanční náročnosti však byla oprava neustále odkládána. Teprve štědrý dar místního rodáka byl impulzem, který dal věci konečně do pohybu.

Možnosti opravy a její financování začala řešit ekonomická rada bysterské farnosti a v listopadu 2016 se na trpínský kostel přijelo podívat několik odborníků. Ti zhodnotili stav budovy, nastínili rozsah oprav a možnosti jejího financování. Kromě nutnosti opravy fasády byla navržena i oprava střechy. V průběhu prosince 2016 byla vypracována dokumentace pro stavební úřad a v lednu byly podány žádosti o dotace. Současně probíhal také výběr zhotovitele díla. Následovalo několik měsíců, kdy se s napětím očekával výsledek žádostí o finanční podporu a její případná výše.

V červnu již bylo jasné, že kromě přislíbené částky z obecního rozpočtu se kostel dočká také příspěvku z Ministerstva kultury, z Pardubického kraje a z Královéhradeckého biskupství. Vzhledem k tomu, že z krajských dotací byla přislíbena jen část požadovaných peněz, nemůže být oprava provedena v plném rozsahu.

Oprava západní stěny fasády bude předmětem žádosti o dotace v příštím roce 2018.

V červenci se konečně začalo s organizací přípravných prací a zakrýváním hřbitova. V srpnu se pak za hojně podpory dobrovolníků podařilo navést a postavit lešení. Zahájení stavebních prací na sebe nenechalo dlouho čekat. Brigádníci pomohli s očištěním a nátěrem oken a pracovníci stavebního sdružení Boštík se pustili do čištění a opravy fasády.

V polovině září se dočká nového nátěru také střecha a klem-pířské prvky.

Získané finanční prostředky na opravu kostela sv. Václava v Trpíně

Obec Trpín	z obecního rozpočtu	100.000,-
Pardubický kraj	Program podpory kultury a památkové péče	150.000,-
Ministerstvo kultury ČR	Havarijní střešní fond	140.000,-
Královéhradecké biskupství	Fond solidarity	100.000,-
Farnost Bystré	finanční prostředky od sponzorů (rodáků)	200.000,-
Farnost Bystré	Finanční prostředky ze sbírek na kostel k 31.8.2017	117.100,-
CELKEM		807.100,-
Předpokládané celkové náklady na opravu kostela		1.130.000,-

A jak to dopadne?

Rychlost a zručnost řemeslníků můžeme sledovat každý den. Věříme, že oprava bude probíhat bez komplikací a zdržení tak, abychom se již na konci října mohli těšit z nové - krásnější podoby našeho kostela.

Touto cestou chceme poděkovat všem, kteří se na této akci podíleli finančně nebo duchovně a přispěli tak ke společnému cíli. Zvláštní poděkování pak patří brigádníkům, kteří modlitby a přání pomohli proměnit v realitu. Děkujeme.

Dále si Vás dovoluujeme upozornit na možnost dobrovolně přispět na opravu našeho kostela. V sobotu 28. 10. 2017 dopoledne Vás s touto prosbou mohou navštívit místní farníci. Občané Hlásnice mohou své dobrovolné příspěvky nosit k paní Švábové. Finanční dary můžete také zasílat na účet farnosti 172508062/0300 pod variabilním symbolem OPRAVA TRPÍN.

Český červený kříž

Na konci školního roku a během prázdnin jsme uskutečnili dvě akce. V sobotu 24. června naše členky navštívily v přestrojení tábor dětí v Kamencích. Převlékly se za lesní víly a překvapily děti, které s tatínky tábořily v lese. Zabavily jsme na chvíli děti hrami a také jsme společně stavěli domečky pro lesní skřítky. Nakonec jsme dětem rozdaly sladkosti a popřály jsme jim pěkný pobyt na zdravém lesním vzduchu.

Na začátku prázdnin jsme se účastnily Dětského dne. Naše organizace připravila hry na stanovišti v altánku u hospody. Děti skládali puzzle a vlašťovky. Chytali na udice plyšáky a jiné hračky. Na podzim bychom chtěli uskutečnit na louce za školou DRAKIÁDU. Připravíme pro děti odměny a také pro všechny občerstvení. Dne 29. října jsme pro naše členky rezervovali návštěvu historické lékárny v klášteře Milosrdných bratří v Letovicích. Doufáme, že se jim tato exkurze bude líbit. Přejeme občanům krásný barevný podzim.

Členky výboru ČČK

HC Torpédo Trpín

Tak jako všichni netrpělivě vyhlížejí příchod babího léta, tak i trpínští hokejisté vyhlížejí příchod nové sezóny. Může se to zdát zvláštní, ale i po nevydařené sezóně 2016/17, kterou jsme hodnotili v jarním vydání, se všichni těšíme, až vyženeme myši z výzbrojí.

Nadcházející sezóna bude v kronikách klubu zapsaná tučným písmem, protože po 14ti letech opouštíme MHL v Poličce a namísto toho budeme bojovat v BHL v Bystřici nad Pernštejnem. A to je asi hlavní důvod, proč se nedočkavě těšíme na začátek. Nová soutěž přinese neznámé soupeře a s tím spojené nečekané výsledky. Rozpis zápasů můžete sledovat na stánkách BHL a budeme se snažit dávat informace i na naše stránky.

Dále děkujeme všem za podporu a doufáme, že sezóna v nové soutěži přinese obrození trpínských fanoušků hokeje, kterých v posledních letech přece jen ubylo.

Anna Štaudová Sportu zdar!

Tomáš Prudký

Návštěva z Maďarska

Ve dnech 7.- 9. července jsme přivítali přátele z partnerské obce Palkonya. V průběhu víkendu jsme přátelům ukázali, jak se naši borci v oblasti TFA, Zdeněk Král a Martin Břenek, připravují na soutěže v silovém požárním sportu. Někteří z přihlížejících si to zkusili také.

TFA

Dílna paní Synkové

Dále jsme je zavezli do zábavního centra Peklo Čertovina a na zámek do Nových Hradů. V sobotu se velmi vydařil společný večer hostů a našich občanů s hudbou a občerstvením. Návštěvu přátel uzavřela v neděli prohlídka dílny na výrobu ozdob, květin a dekorací paní Heleny Synkové a výstava kočárků na farním úřadě v Olešnici.

Na závěrečném společném obědě jsme byli panem starostou pozváni na návštěvu Palkonye v příštím roce.

Na zámku Nové Hrady

Miloš Tocháček

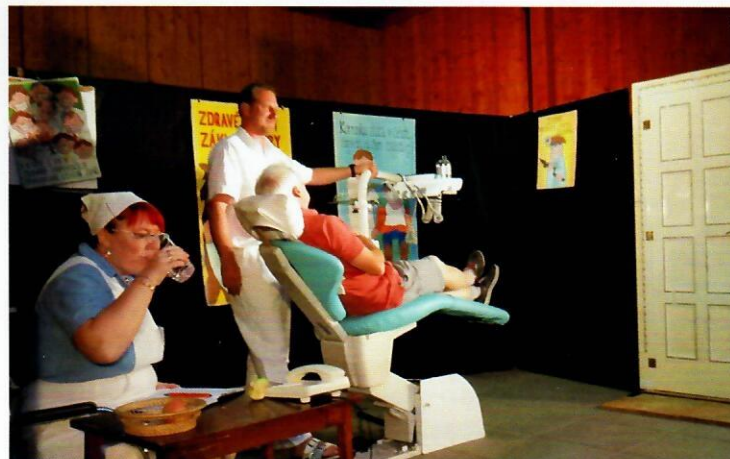
Ochotnické divadlo

Jako každoročně i o letošních prázdninách zavítal do naší obce ochotnický divadelní soubor Vířina z Víru. Sahráli komedii ze zubařského prostředí nazvanou Rozpaky zubaře Svatopluka Nováka. Představení bylo interaktivní díky zapojení diváků. Nejen tím, že se vyvolávali na pódium pacienti z publika, ale hlavně díky tomu, že obecenstvo svým hlasováním ovlivňovalo další směřování děje. Počasí přálo, a tak se v pátek 4. 8. v podvečerních hodinách na vyletišti sešlo více jak 200 diváků. I přesto, že byly dovolené v plném proudu a na kostele zrovna probíhala brigáda, jsme se zasloužili o rekordní návštěvnost vírských ochotníků letošní sezóny. Podle bouřlivého smíchu a bujarého potlesku bylo publikum nadšeno. Atmosféru, kterou vytvořilo, si pak zase pochvalovali účinkující.

Laťka byla nasazena vysoko, jsme zvědaví, s čím za námi herci v další divadelní sezoně přijdou.

František Vaverka

Gulášfest Vítějeves

V obci Vítějeves se letos konal již čtvrtý ročník slavného Gulášfestu. Ještě vloni se této akce Jana a Petr Štěpařovi zúčastnili pouze v roli diváků – ochutnávačů. Už tehdy se rozhodli, že další rok dají dohromady družstvo a zúčastní se opět, ale tentokrát jako kuchaři. To se jim podařilo. Družstvo ve složení Jany a Petra Štěpařových, Lenky Štěpařové a jejího přítele Dominika Peši, Jany a Pavla Břenkových a mé maličkosti 12. srpna vyrazilo do Vítějevs. Cestě ale předcházela důkladná příprava – bylo nutné naplánovat nejen postupy a organizaci při vaření, ale také výzdobu stánku. Ve Vítějevsi se totiž kromě samotného vaření hodnotí i kreativita, čistota u vaření, oblečení týmu apod. Vše se odvíjelo od druhu guláše. Náš tým vsadil na guláš z jehněčího masa, proto i výzdoba stánku byla v ovčím stylu. Kromě kuchařských schopností jsme se rozhodli představit také naši obec. A tak jsme připravili ochutnávku utopenců od Kozáků, sirupů od Bezinka s.r.o. a mých džemů. Po čtyřech hodinách byl guláš v kotlíku na ohni uvařený a mohlo se začít servírovat.

Celkem jsme vydali 250 ochutnávacích porcí, ke kterým jsme servírovali pečivo nebo bramboráčky, cibuli a křen. Většina ohlasů byla velmi příznivá, ale konkurence dalších 13 týmů byla silná. Nakonec jsme v diváckém hodnocení získali páté místo za jehněčí guláš a první místo za nejkreativnější stánek.

Za tým „Trpínských kuchtíků“

Magda Králová

Činnost hasičů přes léto

V letošním roce jsme připravili ve spolupráci s obecním úřadem, ČČK, MS a SK Torpédo dětský den na začátek prázdnin. Další kulturní akcí byla taneční zábava a dětské odpoledne v závěru prázdnin.

Pro výjezdovou jednotku jsme letos zakoupili z prostředků obce Trpín a grantů Pardubického kraje další vybavení, konkrétně vozidlovou radiostanici do CAS a nastavovací žebřík – celkem 38 000,-Kč. Z prostředků SDH jsme jednotku dovybavili svítilnami na helmy, pracovními opasky a savicí ke stroji – celkem 20 000,- Kč. Ještě plánujeme během zimy nechat repasovat historickou motorovou stříkačku fy. STRATÍLEK, která je v Hlásnici. Náklady na opravu by se měly pohybovat kolem 25 000,- Kč.

Zdeněk Král ml. a Martin Břenek se zúčastnili během roku několika závodů v disciplínách TFA. Jedná se o závod v silovém víceboji (nejtvrdší hasič přežívá). Tyto závody se započítávají do krajské ligy TFA jak v Pardubickém, tak i Jihomoravském kraji. Musím zmínit jejich skvělé výsledky a poděkovat jim za reprezentaci našeho SDH a také naší obce.

Moravská liga TFA: Martin Břenek 1. místo, Zdeněk Král 8. místo v celkovém pořadí

Pardubická liga TFA : Martin Břenek 1. místo, Zdeněk Král 2. místo v celkovém pořadí

Za SDH Trpín Pavel Břenek

Volejbal

Volejbalová sezóna byla tento rok úspěšná, a to nejen na hřišti za školou, ale i při výjezdech našeho týmu na turnaje v okolí. Turnaje v Trpíně, který se konal v sobotu 22. července, se v letošním roce zúčastnilo sedm týmů a až na drobné zásahy počasí ve formě krátkých deštových přeháněk vše proběhlo hladce, v pohodové atmosféře, a hlavně bez zranění. Vítězem se v letošním roce stalo družstvo Skalice nad Svitavou. Při výjezdech našeho týmu na turnaje, konané na hřištích soupeřů, obsadilo družstvo Trpína 3. místo na Turnaji v Hartmanicích, 2. místo ve Svitávce a 1. místo ve Skalici nad Svitavou, takže kolekce úspěchů je pro tento rok kompletní.

Josef Štaud

Kalendář Trpín a Hlásnice 2018

V loňském roce jsme se poprvé rozhodli sestavit kalendář z fotografií Trpína, Hlásnice a přilehlého okolí. Fotografií se sešlo opravdu dostatečné množství hned na několik kalendářů, nicméně rok se s rokem sešel a jistě přibylo několik zajímavých fotografií i z letošní sezóny, o které by bylo škoda se nepodělit s ostatními. Rádi bychom vás tedy opět požádali o spolupráci na tvorbě kalendáře na rok 2018. Fotografie v digitální podobě je možné zasílat na adresu: obec.trpin@worldonline.cz, případně donést na digitálním nosiči přímo na obecní úřad v úředních hodinách. Uzávěrka pro dodání fotografií bude 31.10.2017. Všem přispěvatelům předem děkujeme a těšíme se, že se nám podaří sestavit kalendář, který bude vhodným dárkem do roku 2018.

Josef Štaud

Kulturní kalendář do konce roku

- 2. 12.** Mikulášská nadílka
- 9. 12.** Vánoční dílničky
- 17. 12.** Vánoční koncert Bystřické kapely

Informace o sběru a separaci odpadů:

13. a 14. října 2017 proběhne v Trpíně a Hlásnici sběr nebezpečných odpadů

13. 10. Trpín i Hlásnice 15.00 – 16.00 hod.

14. 10. Trpín i Hlásnice 09.00 – 10.00 hod.

Nebezpečné odpady se budou sbírat v Trpíně u kulturního domu, v Hlásnici u stanoviště na kontejnery.

Jubilanti

Hanyková Alena 60 let

Věstinská Alena 60 let

Švancara Josef 65 let

Štěpánková Věra 65 let

Kovářová Jana 75 let

Graciasová Ludmila 80 let

Tocháček Zdeněk 85 let

Srdečně blahopřejeme.

Narození

Horníček Tadeáš

Společenská kronika

Obec Trpín

Trpín 77, 569 74

461 741 820

obec.trpin@worldonline.cz

Úřední hodiny

přítomna účetní

Po-Pá: 07.00 - 13.30

Úřední hodiny

přítomen starosta a místostarosta:

Po a Čt: 18.00 - 20.00 (zimní čas)

Po a Čt: 19.00 - 21.00 (letní čas)

Obecní zpravodaj, září 2017, ročník III., číslo 3. Vychází 4x ročně. Vydává obec Trpín. Náklad 200 kusů. Distribuce zdarma.

Kontakty: obec.trpin@worldonline.cz, 461 741 820, www.trpin.cz

Redakční práce a počítačová sazba Mgr. Helena Balcarová